עבודת ישראל — תצוה

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך וגו'. רמז במלת תצוה שצריך הצדיק להמשיך לישראל מדת מלכות בשם א"ל אדנ"י גימ' צ"ו כידוע. והנה מדלא כתיב צו את בנ"י ש"מ שהקב"ה רמז למרע"ה שהתועלת הוא ג"כ למעלתו כמו לישראל כי כשהצדיק מלמד תורה לבנ"י ניתוסף אצלו ג"כ בהירות וקדושה יותר מקודם לזה אמר ואתה תצוה כאילו כתיב תצוה ויקחו אליך שמן זית שיתוסף בך מדת חכמה עי"ז ונקרא שמן משחת קודש חכמה עילאה. כתית למאור נודע מהזוה"ק דצדיק כתיש כתישין עיין בתיקונים כי מדרך הצדיק ללמד תורה לרבים ואומר לכל איש ואיש כפי ערכו ונמצא דבור אחד לזה ודבור שני לזה והחיות רצוא ושוב אצלו מענין לענין וזה כדרך הכותש במכתשת מכניס ומוציא בוכנא באסיתא כן הצדיק מדבר דברי תורה וחוזר ומתדבק בשורשו וחוזר ואומר תורה עד שמתקן ומעלה את בנ"י לתורה ולעבודה והבן הענין להעלות נר תמיד דהיינו שהשומעים ישמעו וילמדו ויהיה להם ג"כ עלייה כי המקבל הוא מקבל בלי רצוא ושוב והבן:

ואתה תצוה. איתא במדרש הה"ד תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסוף אין תכסוף אלא ל' תאוה וכו'. אנו באורך נראה אור ואתה מצוה להדליק נרות וכו'. איוב אמר הפסוק הזה ורמז בזה בלשון תמוה תקרא ואנכי אענך פי' כי כל התורה שאנו לומדים וכל התפלות שאנו מתפללין וכל מעשים טובים שאנו עושים הכל משלך רבון העולמים כי אתה נתת לנו ה' מוצאות הפה וחמשה חושים ורמ"ח איברים ואתה מחיה את כולם ומשפיע בהם בכל רגע וזולחך אנו אפס ואין וא"כ כל הקריאה והקדושה שאנו עושים הוי כאלו אתה קראת ועשית כיון שכל השכל והכח שלך הם א"כ הוי כאילו תקרא ואנכי אענך שכל מעשינו הם רק כענין עונה לקריאה ואנו מטין את עצמינו לכף זכות לרצונך הטהור והרי זאת רק כמו עונה ואפ"ה למעשה ידיך תכסוף לשון תאוה כיון שהכל שלך א"כ אין לעמוד בסודך למה אתה מתאוה לזה לשמוע תורה ותפלה מפינו. וכן ענין הנרות באורך נראה אור ואתה מצוה אותנו להדליק נרות ולית מחשבה תפיסא בך כלל ואין לעמוד על סוד הענין רק הנגלות לנו ולבנינו לעשות אמן:

איתא במדרש תנחומא כבוד חכמים ינחלו זה דוד ושלמה בנו שבנו ביהמ"ק ונטלו כבוד. וכסילים מרים קלון כו' ראה מה כתיב ה' בעיר וכו' ע"ש: דהנה כבוד חכמים ינחלו שע"י מעשיהם הטובים ממשיכין אור החכמה ונגלה אור הפני"ם שהוא אל במילואו אל"ף למ"ד וזה ינחלו דוד ושלמה שבנו בהמ"ק ועשו היחוד הגדול והקדוש וכן בכ"י כשאנחנו עונים אמן אחר הברכות יש בו צירוף הוי"ה ואדנ"י ובזמן היחוד נגלה אור הפנים ונקרא כבוד דלעילא והכסילים המחללים ומפרידים זה מזאת פוגמין באור הפני"ם והשם עושה בהם דין והפנים של זעם כי הפנים ע"ה גימ' קלו"ן וזה

מקום וכו' ע"י הפגם שעשה מעשה בו הצירוף לענשו ולהיפך לצדיקים יזרח אור נוגה הולך ואור עד נכון היום: